

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 4. Ingens Turcarum manus Lauretanæ opulentiaë imminens
diuinitus fugatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

lai Astii Episcopi Recinetensis (de qua ante diximus) auctoritate Apostolica lanxit anno eius seculi circiter lxxv. qui Iubilaei celebritate insignis fuit. Egregium porro suum erga B. Virginem Lauretanam studium, pietatemque in cuiusdam diplomatis sui prooemio testatum reliquit, his verbis: *Cupientes, ut ipsa Ecclesia Lauretana, ad quam specialem gerimus deuotionis affectum, congruis honoribus frequenteretur: & ut fideles populi libentius, eo deuotionis causa confluant, confirmamus: & quae sequuntur.* Nec nihil vel ad Xysti laudem, vel ad Lauretanæ Domus auctoritatem, facit, quod idem Pontifex, cum Carmelitani certissimis argumentis fidem ei fecissent, sacra omnia Palestinae loca (atque in his ipsum domicilium Virginis) priusquam Saracænorum armis occuparentur, Carmelitanae familiae credita & commissa fuisse; hoc ipsum litteris Apostolicis in eorum gratiam scriptis testatus est. Quae causa fuit cur deinde Carmelitanis sacrosanctæ Domus sit procuratio reddita, ut dicturi sumus in loco. Ad hæc Xystus Hieronymo Robureo sororis filio Cardinali cum Episcopatu Recinetensi tutelam permisit Aedis Lauretanæ, haud paruo ipsius Aedis bono. Quippe & auunculi instinctu, & sua voluntate templum à Paulo inchoatum exædificauit: eiusque cultum sacra suppellectili, lectissimis Sacerdotibus, Cantoribusque adauxit.

Hiero. Robur. Card. patronus Lau. Aedis.

Ingens Turcarum manus Lauretanæ opulentiae imminens diuinitus fugatur.

Cap. I V.

SVb idē tempus ingens procella exorta, & opulentiam & religionem Lauretanæ Aedis ostendit. Mahometes Turcarum Imperator Rhodo Insula nequicquam oppugnata, vnum ē suis Ducibus cum classe in Italiam destinavit. Is igitur anno eius seculi circiter LXX. ex improviso

Hier. Ang.

prouiso Hydruntum oppidum nobile in Salentinis, velut
 claustra Italiae occupauit. Exin finitima circum loca po-
 pulatus, ceterae orae maritimae Adriatici sinus imminebat.
 Ergo Recinerenses, & si impendentis periculi fama con-
 territi; tamen immemores patriae Lauretanam Domum
 summis opibus propugnare statuerunt. Valido igitur praes-
 idio imposito, excubias agitabant dies noctesque. Ac ne
 barbaros opulentae praedae spes ad Lauretanam Aedem
 oppugnandam alliceret; Lauretana dona praecipua in tu-
 tum recipi placuit. Mox deprompta, ac de more relata,
 in tabulas, à certis hominibus Recinetum deferuntur, &
 in arce conduntur. Satis constat ea dona tum sex ferme
 aureorum millibus aestimata. Inter caetera Laurentij Me-
 dicei (is Petri filius, Magni Cosmi nepos fuit) statua ar-
 gentea, quae nixa genibus altitudinem excedebat cubita-
 lem. Compendiaria fortasse simulacri eius inscriptio (in
 qua erat Laurentius P. F. Medices) Angelitam decepit,
 ut Laurentium per Franciscum interpretaretur, quod si-
 gnificabat Petri filium. Credo equidem Laurentium cum
 Xysti Pontificis, sociorumque armis premeretur adeo, ut
 ad ipsum Ferdinandum Neapolitanum Regem, acerbissi-
 mum hostem suum confugere cogeretur, donum eiusmodi
 vouisse: bello deinde periculoque defunctum Laure-
 tanæ Virgini, vel tulisse, vel misisse. Caeterum sapiens
 Recinetensium consilium, subductumque periculo sacrum
 aurum, argentumque haud quaquam barbaros à conando
 scelere auertit. Turcae populabundi ad Castrum Portus
 Recinetensis classe delati, ommissa minorum praedarum cu-
 ra, ad Lauretanam praedam, quam opulentissimam scie-
 bant esse, asportatam alio nesciebant, iter intendunt. Tue-
 bantur Lauretanam Aedem, ut diximus, Recinerenses, le-
 ue aduersus Barbarorum exercitum insolentem victoria
 praesidium, nisi ipsa loci Praeses suae domui praesidio foret.
 Itaque ad sacrae Domus conspectum, ingens repente terror
 totam Turcarum peruasit aciem cunctosque è vestigio

inuitissimis animis referre coegit pedem, stupore attonitos, & Deum profecto pro illa Aede stare memorantes. Nec tamen illis sacrilegus conatus impune fuit. Superbissimus Tyrannus haud ita multo post, subita morte extinctus: Hydruntum à Christianis receptum: Turcæ Italia pulsi. Cæterum id ipsum periculum Cardinalem Robureum Laureti Patronum admonuit, vt Lauretanum templum destinatis propugnaculis primo quoque tempore communiret. Ex eo templum ipsum in arcis modum impense muniri cœptum aduersus repentinos hostium incurfus.

Ab Innocentio VIII. donis colitur. Carmelitanorum curæ committitur.

Cap. V.

Cod. Laur.

Cap. Manr.

Xysto sublectus Innocentius Octauus, cuius Pontificatus quâ vrbis, ac domesticis turbis exercitus, quâ Neapolitano implicitus bello, nullam pene facultatem, opportunitatemue habuit bene de Lauretano templo merendi. Attamen huius laudis non penitus expertus fuit. Innocentius quippe eximia pulchritudine auream bullam cum gentilitijs insignibus donum misit Lauretanæ Virgini suspendendam è collo, velut suæ erga illam religionis indicium. Pontificale insuper amiculum (pluuiale appellant) ex holoferico villoso, auroque magnificis sane ac præclaris floribus pictum, & opere Phrygio prætexto, margaritisque conspicuum. Ad hæc peripetasmata intexta ex auro, sericoque. Eodem Pontifice Card. Robureus, Lauretanæ Domus pariter, & Carmelitanæ familiæ Patronus, haud parum memor Carmelitanos patres nuper certis argumentis probasse Xysto Quarto auunculo suo, sacram Domum priusquam è Galilæa discederet, Carmelitanorum commissam fuisse curæ; eosdem ex autoritate Ponti-